

HARANG- NYELV

A DEBRECEN – MESTER UTCAI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

Balatonszárszó: 2021 július 9-14.

A Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkársága
által kiírt pályázaton egyházunk
400.000 Ft támogatást kapott
„Egyházi közösségi célú programok támogatása”
pályázati program keretében

Gyülekezetünk Balatonszárszón az SDG Konferencia Központban tartott hitmélyítő hetet, melyen a
Debrecen - Mester utcai Gyülekezet 86 tagja vett részt.

MEGVALÓSULT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2021.

A gyülekezetünk 2015 óta rendszeres nyári csendeshete 2021. július 9-én pénteken ismét kezdetét vette. A hetedik a sorban. Ez már a dolgok olyan ismétlési fokozata, amiben sokak az élet legkülönbözőbb területein valami másra vágnak. Nem mi, akik most is örömmel érkeztünk a Soli Deo Gloria családi üdülőközpontba, hogy egy szűk hétig zavartalanul lehessünk az Úr közelségében, őt dicsőíthessük, egymással Róla beszélgethessünk, a hitünket a gyülekezet közösségében megélhessük. Engedett a szorításából a járvány, mertek jelentkezni a testvérek, egyáltalán, volt hely számunkra. Kezdjük megtanulni, hogy mindez egyáltalán nem természetes, hanem olyan ajándék, amiért köszönettel tartozunk.

Ismét népes csapattal érkeztünk. Ezúttal kevesebb gyermekkel, sok, mindig jókedvű, nyáriszünetes kisifivel, erős nagyifi bázissal, és a gyülekezet felnőtt tagjaival, akik többen egész családjukkal érkeztek. Nagy öröm, hogy olyan párok, családok is újra csatlakoztak, akik régebben többször jöttek, de a tavalyi járványhelyzetben a járvány, vagy valami egyéb ok miatt nem tudtak jönni. Sőt, még olyan család is csatlakozott, akik évek óta játszottak a gondolatával, hogy eljöjjenek, és végre, most sikerült is megtenniük.

A szállás, az étkezés, a foglalkozásoknak otthont adó csárda, és még az időjárás is tökéletes külső körülményeket biztosítottak az elcsendesedéshez. A napok a lelki programok vonatkozásában a tavaly kialakított rend szerint zajlottak: A reggel énekléssel, dicsőítéssel kezdődött, majd a csoportok reggeli áhítatot tartottak. Az áhítatokon felolvasásra került a Bibliaolvasó Kalauz alapján aznapra kijelölt igeszakasz az Újszövetségből, amihez a csoportvezető pár gondolatot fűzött, majd a csoport imaközösséget tartott. Az áhítat után a csárda nagytermében összegyülekeztünk a délelőtti előadás meghallgatására, melyet Vincze András nagytiszteletű úr tartott. A szolgálatok a 37. zsoltár alapján szólítottak meg bennünket, s világítottak be lelkünkbe. A zsoltár és értelmezése gazdagságából „okosan” nehéz egy ilyen visszaemlékező összefoglalóban bármit is kiemelni, ezért ha nem okosan, hát személyesen teszem meg, hogy bennem igen komoly önvizsgálatot indított el a nyitó szolgálatnak az a kérdése, hogy vajon miért érez keresztyénként idegenséget az ember abban az „országban”, világban, amit Isten számára teremtett, s amiben ha valaki, éppen ő érezhetné otthon magát. Miért nem éljük meg sokkal nagyobb otthonossággal, magabiztossággal a „honpolgár”, „helyi lakos” státuszunkat. Azt én teszem hozzá, hogy képletesen szólva a „vendégeskedés” is kívánatosabbá válna társaságunkban, ha házigazdaként keresetlen természetességgel kínálnánk helyet vendégeinket.

A szolgálatok meghallgatása után a csoportok visszavonultak és beszélgettek az előadások témájához kapcsolódóan, s szakítottak arra is időt, hogy az utolsó este tartott műsoros bemutatóra felkészüljenek. A felnőttek délelőtti lelki programjával párhuzamosan a gyerekek is foglalkozásokon vettek részt, ahol meseolvasás, igeszolgálat, illetve mozgásos-játékos elemek következtek egymás után.

A délutánok szabadidőként álltak rendelkezésre, este a vacsora után pedig újra áhítatra gyűltünk össze. Ezekon az esti alkalmakon Iván Barna nagytiszteletű úr elevenítette meg Zákeus perspektíváit, s tett mindannyiunkat Zákeussá, először világi módon dörzsöltté és bennfenntessé, majd egyre inkább magányossá, de kíváncsivá, végül a szívét megnyitóvá és Jézus Krisztus felé végtelen hálát érzővé.

A kifejezetten lelki programokon kívül a gyülekezet közösségében oly sok minden más szabadidős tevékenységet is szívesen végzünk együtt, s Balatonszárszó erre is csodálatos lehetőséget nyújt. Hiszen ezen a héten az alváson kívül szüntelenül hozzáférhetőek vagyunk egymásnak. A reggeli napfelkelte-nézéstől a reggeli futáson, madárlesen, és reggeli tornán át az asztalközösségeken és a „jó, igyunk még egy kávét, de csak hogy újra leülhessünk egymás társaságában beszélgetni” alkalmakon keresztül a megfagyásig tartó

beszélgetésekig a Balaton vizében. Este ugyanennek a folytatásáig a séta és a fagyaltozás során. Mivel szeretjük egymást, ez egyszerűen megunhatatlan

A napok ismétlődő ritmusába néhány különleges motívum is beleszövődik. A Fonyódon tett sétánk például, ahol csak mentünk, mendegéltünk, és remek úticélok látogattunk meg. Kilátópontokat, helyi nevezetességeket. A forró napon nagy beszélgetéseket folytatva róttuk a kilométereket, s közben új barátságok, kapcsolatok bontakoztak ki. Ezalatt életerős ifjaink a becsületükért küzdöttek az SDG aszfaltján a csendeshetüket szintén ott tartó másik gyülekezet (Mátyásföld) ifjaival, és álltak helyt a focimeccsen egy döntetlennel (vagyis összesítésben megtartották előnyüket, hiszen két éve győztek ☺).

Ahogy közeledtünk a csendeshét vége felé, szaporodtak a különleges események. Közülük az egyik legkiemelkedőbb volt Orosz Ági és Magassy Máté biznyságtétele megismerkedésükről, kapcsolatukról, házasságtervezésükről, s mindarról, hogy ebben a folyamatban ők személyesen hogyan élték meg az Úr jelenlétét. Az utolsóelőtti estébe a fagyizás után még egy emlékezetes langymeleg éjszakai fürdözést is beszorítottunk a szabadstrandon, a legnagyobb elővigyázatossággal. A felnőttek élőlánccal szabtak határt a vízbemenetel mélységének, melyet a fiatalok teljes mértékig tiszteletben tartottak. Az utolsó este került sor a

csoportok bemutatóira, a menyországi körképre, a 'Zákeus története másképp'-előadásra, az imaórára, a kisifik Abimelek történetét megelevenítő mozgalmas röviddrámájára, és a nagyifik versben és énekben dicsőítő szolgálatára. A csendeshét az úrvacsorás záró áhítatban teljesedett ki, mely során a jegyek magunkhoz vételével egyenként tettünk biznyságot az Úrról. Nem lehet elégszer elmondani, mennyire hálásak vagyunk azért, hogy minderre sor kerülhetett, az áldásokért, amiket kaptunk, és bizakodással tekintünk a jövő évi gyülekezeti csendeshét felé.

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

*Molnárné dr. Kovács Judit
gyülekezeti tag*